

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 246

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 martie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
44.	2	51.	6
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor în contextul călătoriilor multimodale — COM (2023) 752 final		— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European — Raport privind mecanismul de alertă 2024 — COM (2023) 902 final	
45.	2	52.	6–7
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 261/2004, (CE) nr. 1.107/2006, (UE) nr. 1.177/2010, (UE) nr. 181/2011 și (UE) 2021/782 în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor pasagerilor în Uniune — COM (2023) 753 final		— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Realizarea ambițiilor UE pentru energia din surse regenerabile offshore — COM (2023) 668 final	
46.	3	53.	8
— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/2.302 pentru o protecție mai eficace a călătorilor și pentru simplificarea și clarificarea anumitor aspecte ale directivei — COM (2023) 905 final		— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Planul de acțiune european pentru energia eoliană — COM (2023) 669 final	
47.	3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor cerințe armonizate pe piața internă privind transparența reprezentării intereselor desfășurate în numele țărilor terțe și de modificare a Directivei (UE) 2019/1.937 — COM (2023) 637 final		Decizia nr. 609 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	9–12
48.	4	Decizia nr. 617 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală	12–15
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind bunăstarea câinilor și a pisicilor și trasabilitatea acestora — COM (2023) 769 final		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
49.	4	292.	16
— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.024/2012 și (UE) 2018/1.724 în ceea ce privește anumite cerințe prevăzute în Directiva (UE) XXXX/XXXX — COM (2023) 636 final		— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Dej (U.P. I Rugăsești, U.P. II Chiuiеști, U.P. III Ciceu-Mihăiești, U.P. IV Unguraș, U.P. VI Bobâlna și U.P. VII Vad), Direcția Silvică Cluj	
50.	5		
— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Analiza anuală a creșterii durabile pentru 2024 — COM (2023) 901 final			

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor în contextul călătoriilor multimodale — COM (2023) 752 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/85 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor în contextul călătoriilor multimodale respectă subsidiaritatea și proporționalitatea, conform Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, art. 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Art. 2. — Senatul României consideră că prezenta propunere stabilește un cadru clar pentru impunerea obligațiilor și a

responsabilităților diferiților furnizori de servicii de călătorie implicați într-o călătorie multimodală.

Art. 3. — Senatul României apreciază că prin propunerea de regulament se stabilesc noi reguli pentru a proteja pasagerii care folosesc diferite tipuri de transport, cum ar fi autobuzele, trenurile și avioanele, toate într-o singură călătorie.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 44.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 261/2004, (CE) nr. 1.107/2006, (UE) nr. 1.177/2010, (UE) nr. 181/2011 și (UE) 2021/782 în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor pasagerilor în Uniune — COM (2023) 753 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/83 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 261/2004, (CE) nr. 1.107/2006, (UE) nr. 1.177/2010, (UE) nr. 181/2011 și (UE) 2021/782 în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor pasagerilor în Uniune respectă subsidiaritatea și proporționalitatea, conform Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, art. 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Art. 2. — Senatul României consideră că revizuirea cadrului de reglementare privind drepturile pasagerilor va contribui la

stimularea utilizării modurilor colective de transport și, în consecință, și la implementarea Green Deal.

Art. 3. — Senatul României apreciază că, pe lângă faptul că propunerea de regulament prevede o procedură clară de rambursare a pasagerilor din transportul aerian care și-au făcut rezervarea printr-un intermediar, sunt prevăzute și norme referitoare la accesibilitatea transportului aerian pentru persoanele cu dizabilități sau cu mobilitate redusă așa cum sunt ele prevăzute la art. 9 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 45.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/2.302 pentru o protecție mai eficace a călătorilor și pentru simplificarea și clarificarea anumitor aspecte ale directivei — COM (2023) 905 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/82 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei (UE) 2015/2.302 pentru o protecție mai eficace a călătorilor și pentru simplificarea și clarificarea anumitor aspecte ale directivei — COM (2023) 905 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României consideră, conform punctului de vedere al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor:

a) necesar ca pentru situații neprevăzute, ce nu țin de culpa consumatorilor în executarea pachetelor de servicii turistice, să fie reglementată obligativitatea introducerii unei reglementări prin care organizatorii să fie obligați să depună o anumită sumă

de bani într-un fond constituit la nivelul statului în care aceștia își desfășoară activitatea, cu scopul de a fi acoperite daunele provocate de aceste situații neprevăzute;

b) necesar a fi reglementată și posibilitatea consumatorilor de a se adresa autorităților de control din țara de destinație, în situația în care aceștia ajung la destinație, iar serviciile nu sunt cele descrise în ofertă. De asemenea, în contextul prezentat este necesar ca datele de contact să fie puse la dispoziția consumatorului de către organizator.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 46.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor cerințe armonizate pe piața internă privind transparența reprezentării intereselor desfășurate în numele țărilor terțe și de modificare a Directivei (UE) 2019/1.937 — COM (2023) 637 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/80 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor cerințe armonizate pe piața internă privind transparența reprezentării intereselor desfășurate în numele țărilor terțe și de modificare a Directivei (UE) 2019/1.937 — COM (2023) 637 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

a) susține importanța abordării cu atenție a amenințării pe care o reprezintă ingerințele străine, prin asigurarea unei transparențe sporite, având în vedere și faptul că aceste preocupări, în ultima perioadă de timp, s-au intensificat și la nivelul Uniunii Europene;

b) consideră:

(i) necesară introducerea standardelor de transparență și de responsabilitate comune pe piața internă a activităților de reprezentare a intereselor desfășurate în numele țărilor terțe;

(ii) importantă crearea condițiilor de concurență echitabile, reducându-se astfel costurile de asigurare a conformității pentru entitățile care intenționează să desfășoare activități de reprezentare a intereselor în numele țărilor terțe la nivel transfrontalier și prevenindu-se, totodată, și arbitrajul de reglementare.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 47.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind bunăstarea câinilor și a pisicilor și trasabilitatea acestora — COM (2023) 769 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/81 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind bunăstarea câinilor și a pisicilor și trasabilitatea acestora — COM (2023) 769 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

a) susține necesitatea stabilirii normelor minime armonizate privind bunăstarea animalelor pentru reproducția, deținerea și introducerea pe piața Uniunii Europene a câinilor și a pisicilor;

b) conform punctului de vedere al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și avizului Comisiei pentru agricultură a Senatului României:

(i) consideră necesară clarificarea unor prevederi din textul inițial, apreciind că dispozițiile prevăzute în

anexa nr. 1 — Cerințe aplicabile unităților — trebuie să excludă orice tip de adăpost pentru animale de companie, în mod deosebit pentru câini;

(ii) solicită introducerea unei prevederi clare din care să rezulte că cerințele stabilite la anexa nr. 1 de la propunerea de Regulament privind bunăstarea câinilor și a pisicilor și trasabilitatea acestora trebuie să excludă adăposturile, cu atât mai mult cu cât, în cadrul acestora, în general nu sunt desfășurate activități de selecție și reproducție.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 48.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.024/2012 și (UE) 2018/1.724 în ceea ce privește anumite cerințe prevăzute în Directiva (UE) XXXX/XXXX — COM (2023) 636 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/84 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.024/2012 și (UE) 2018/1.724 în ceea ce privește anumite cerințe prevăzute în Directiva (UE) XXXX/XXXX — COM (2023) 636 final respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României consideră că prevederile introduse în prezenta propunere extinde domeniul de aplicare al Sistemului de informații privind piața internă, ceea ce presupune utilizarea de resurse pentru a adapta sistemul IMI la nevoile directivei propuse.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 49.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții — Analiza anuală a creșterii durabile pentru 2024 — COM (2023) 901 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

În baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/87 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată:

a) că economia UE rămâne rezistentă, în ciuda unei încetiniri a creșterii¹, evoluțiile pe piața muncii continuând să fie încurajatoare, șomajul rămânând aproape de nivelurile minime istorice. Măsurile fiscale de sprijin luate pentru a răspunde șocurilor legate de prețurile energiei ar trebui reduse cât mai curând posibil deoarece cresc presiunile inflaționiste și afectează politica monetară;

b) ca fiind necesară menținerea unei strategii fiscale prudente, care trebuie să sprijine politica monetară în reducerea inflației și menținerea nivelului investițiilor publice, pentru a contribui la creșterea economică pe termen lung și tranziția verde și digitală, întrucât clauza generală derogatorie de la Pactul de Stabilitate și Creștere a expirat la finalul anului 2023;

c) ca fiind cruciale accelerarea punerii în aplicare a planurilor naționale de redresare și reziliență (PNRR), inclusiv a capitolelor REPowerEU și utilizarea pe deplin a programelor politicii de coeziune;

d) că, la nivel european, Comisia Europeană va putea propune Consiliului UE deschiderea procedurilor aplicabile deficitelor excesive (bazate pe deficit), în primăvara acestui an, având în vedere datele privind execuția bugetară pentru 2023;

e) că ediția 2024 a Semestrului European se va concentra asupra asigurării și extinderii sinergiilor și complementarităților între implementarea PNRR ale statelor membre și programele politicii de coeziune, identificând, în același timp, domeniile care necesită reforme și investiții suplimentare la nivel național și regional. De asemenea, Semestrul European va continua să fie un vehicul principal pentru monitorizarea și promovarea progresului în direcția îndeplinirii obiectivelor de dezvoltare

durabilă ale ONU, inclusiv în contextul acordării unei atenții sporite aspectelor legate de bunăstarea durabilă și favorabilă incluziunii în afara cadrului PIB;

f) rapoartele de țară din Semestrul European, împreună cu propunerile de Recomandări specifice de țară (RST), vor fi prezentate de COM în luna iunie 2024, după data alegerilor pentru Parlamentul European. RST 2024 vor viza o selecție limitată de provocări și vor detalia nevoile de investiții-cheie pentru revizuirea la jumătatea perioadei a programelor politicii de coeziune 2021—2027;

2. susține că:

a) Semestrul European continuă să ofere un cadru bine stabilit pentru coordonarea politicilor economice și de ocupare a forței de muncă, inclusiv în scopul orientării UE și a statelor membre cu privire la abordarea provocărilor legate de redresare și dubla tranziție (ecologică, respectiv digitală);

b) România participă activ în toate procesele Semestrului European și se va concentra asupra utilizării tuturor fondurilor disponibile din actuala perioadă de programare a UE pentru investiții în infrastructură, reforme structurale, creșterea rezilienței economice și sociale, dar și pentru accelerarea tranziției ecologice și digitale;

c) având în vedere legătura intrinsecă a Semestrului European cu Mecanismul de redresare și reziliență (MRR), agenda de reforme și investiții aferentă MRR, inclusiv punerii în aplicare a obiectivelor REPowerEU, constituie o prioritate la nivel UE, fiind complementară măsurilor din cadrul Semestrului European.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 50.

¹ Se estimează că economia UE va crește ușor cu 1,3% în 2024 și cu 1,7% în 2025, iar inflația va continua să scadă în UE, ajungând la 2,4% în 2025.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European — Raport privind mecanismul de alertă 2024 — COM (2023) 902 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/86 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

a) constată că la nivelul UE, în ansamblu, Raportul privind mecanismul de alertă 2024 arată o reducere a gradului de îndatorare alături de înăsprirea condițiilor de finanțare, deteriorarea continuă a competitivității costurilor, probleme legate de ajustarea balanțelor externe, în special pentru statele membre cu deficite externe, și o dinamică îngrijorătoare a prețurilor locuințelor în cazurile unor state membre;

b) susține că începând din 2020 România face, de asemenea, obiectul procedurii aplicabile deficitelor excesive, în 2021 și 2022 încadrându-se în țintele stabilite în cadrul procedurii. Respectarea acestor ținte într-un context global dificil, precum și adoptarea, în 2023, a unui pachet de măsuri pentru corectarea abaterii bugetare estimate demonstrează angajamentul solid al României în direcția consolidării și sustenabilității fiscale.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.
Nr. 51.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Realizarea ambițiilor UE pentru energia din surse regenerabile offshore — COM (2023) 668 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/89 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată că statele membre au convenit asupra unor obiective fără caracter obligatoriu pentru generarea de energie offshore până în 2050, cu obiective intermediare pentru 2030 și 2040, în fiecare dintre cele cinci bazine maritime ale UE.

Comparativ cu strategia UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore, noile obiective stabilesc un nivel mai ridicat de ambiție pentru capacitatea instalată. Obiectivele pentru 2030 sunt aproape de două ori mai îndrăznețe decât ținta de cel puțin 60 GW stabilită în strategie.

Se conturează un obiectiv general de instalare a unei capacități de generare a energiei offshore de aproximativ 111 GW până la sfârșitul acestui deceniu, ajungând să crească la aproximativ 317 GW până la jumătatea secolului;

2. consideră, în convergență cu Ministerul Energiei, că:

a) nu ar trebui să se renunțe la obiectivele din strategia UE intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic”, respectiv o capacitate instalată de cel puțin 60 GW de energie eoliană offshore până în 2030 și de 300 GW până în 2050, chiar dacă obiectivele fără caracter obligatoriu stabilite în baza TEN-E (rețelele transeuropene de energie) sunt mult mai ambițioase;

b) raportul recent elaborat de Rețeaua Europeană a Operatorilor Sistemelor de Transport pentru Electricitate (ENTS0-E), în baza Regulamentului nr. 869/2022 (privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene), indică o serie de probleme cu care se confruntă promotorii unor astfel de proiecte (lipsă forță de muncă, echipamente disponibile pentru generare, echipamente pentru instalarea fermelor eoliene, rețelele electrice existente insuficiente etc.), de aceea fiind preferabil să fie avute în vedere obiectivele deja stabilite prin strategie, fără să fie luată în considerare o creștere a acestora în viitorul apropiat (2025—2030);

c) obiectivul „Consolidarea infrastructurii de rețea și a cooperării regionale” — pentru implementarea accelerată a energiei offshore, cooperarea regională este esențială și acest tip de colaborare trebuie susținut de Comisia Europeană printr-o mai bună informare cu privire la proiecte de acest tip deja implementate, eventuale ghiduri în acest sens (orientări pentru o analiză cost-beneficiu specifică și pentru partajarea costurilor), încurajarea unor astfel de colaborări prin acordarea de finanțări comune. Consolidarea infrastructurii este deosebit de importantă, nu numai prin prisma preluării energiei obținute din surse eoliene offshore, dar și pentru transferul acesteia în alte regiuni ale Europei. Sunt necesare creșterea finanțărilor acordate proiectelor de interes comun și încurajarea operatorilor sistemelor de transport din regiuni precum zona Mării Negre să deruleze studii privind necesitățile de interconectare și să coordoneze implementarea proiectelor de întărire/construcție rețea cu cele ale dezvoltatorilor de parcuri eoliene offshore;

d) obiectivul „Accelerarea procedurii de autorizare” — susținem facilitarea schimbului de bune practici în vederea realizării unor proceduri de autorizare eficiente în rândul statelor membre. Având în vedere că în proiectul de act normativ privind

energia eoliană offshore promovat de Ministerul Energiei sunt incluse prevederi în acest sens, interesează în mod deosebit evaluările prealabile de mediu ale siturilor eoliene offshore;

e) obiectivul „Asigurarea amenajării spațiului maritim integrat” — revizuirea Planului Maritim Spațial ar trebui efectuată mai des decât o dată la 10 ani, pentru a putea urmări dezvoltarea preconizată accelerată a parcurilor eoliene offshore;

f) obiectivul „Cercetarea și inovarea în sprijinul energiei offshore” — ar fi utilă crearea unui cadru legislativ național în vederea sprijinirii proiectelor demonstrative propuse de diverse alte state;

g) obiectivul „Dezvoltarea lanțurilor de aprovizionare și a competențelor” — în elaborarea proiectului legii eoliene offshore sunt incluse prevederi în acest sens, dar dacă la nivelul Parlamentului se pot identifica noi soluții pentru extinderea activității de acest tip la nivelul portului Constanța, utilizarea bazei existente — în port sau în sectorul industrial pentru producerea de echipamente eoliene offshore (instalare și producție), acestea ar fi necesar să fie incluse în lege. Acordarea de facilități fiscale ar putea fi o soluție în acest sens (scutire de taxe vamale, credite cu dobândă subvenționată etc.). Date fiind problemele întâlnite la nivelul forței de muncă, este necesară dezvoltarea, din timp, de programe de pregătire suport;

3. subliniază:

a) pe aceeași linie cu Ministerul Energiei, că includerea în documentele programatice [Strategia Energetică, Planul Național Integrat în Domeniul Energiei și Schimbărilor Climatice 2021—2030 (PNIESC), programul de guvernare] a unor ținte clare și a unei foi de parcurs este necesară pentru a indica în mod clar care este angajamentul țării noastre de participare la efortul european; astfel de informații sunt necesare atât pentru a solicita asistența tehnică și financiară din partea UE sau a altor organizații/bănci internaționale, cât și pentru a transmite un mesaj clar mediului de afaceri cu privire la proiectele care pot fi dezvoltate în domeniu;

b) de comun acord cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, că energia offshore are un rol semnificativ în realizarea obiectivelor de decarbonizare și înlocuirea importurilor de combustibili fosili; prin dezvoltarea sectorului energiei din surse regenerabile offshore se urmărește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și crearea unui sistem energetic sustenabil și mai puțin dependent de combustibilii fosili.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Planul de acțiune european pentru energia eoliană — COM (2023) 669 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și ale art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/88 din 13.03.2024,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. constată că:

a) în discursul privind starea Uniunii din 13 septembrie 2023, președintele Comisiei Europene Ursula von der Leyen a recunoscut că industria eoliană din UE se confruntă cu o combinație unică de provocări și a anunțat un pachet european privind energia eoliană. Obiectivul acestui plan de acțiune este de a sprijini întreprinderile din UE din sectorul energiei eoliene și de a le îmbunătăți competitivitatea pentru a se asigura că industria eoliană din Uniune poate continua să joace un rol-cheie în tranziția verde;

b) planul de acțiune stabilește măsurile care ar trebui luate de urgență pentru atingerea acestui obiectiv;

c) planul de acțiune va sprijini și alte sectoare ale energiei curate, inclusiv industria solară, având în vedere că mai multe dintre acțiunile propuse sunt relevante pentru toate sursele regenerabile de energie;

2. consideră:

a) în convergență cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, că:

(i) prin această comunicare, Comisia Europeană prezintă un plan de acțiune pentru sprijinirea sectorului european al producției de echipamente eoliene în perspectiva tranziției energetice;

(ii) energia eoliană este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor de decarbonizare ale UE și pentru furnizarea de energie electrică sigură, curată și la prețuri accesibile pentru gospodăriile noastre, pentru industrie și tot mai mult pentru sectorul transporturilor;

(iii) obiectivul UE de a avea o pondere de cel puțin 42,5 % a energiei din surse regenerabile până în anul 2030 va necesita creșterea capacității instalate de la 204 GW în anul 2022 la peste 500 GW în anul 2030. La nivel mondial, creșterea anuală a capacității eoliene ar trebui să ajungă la cel puțin 329 GW/an până în 2030 pentru a se atinge un nivel de emisii

nete zero până în 2050, depășind de patru ori nivelurile actuale de implementare (75 GW);

(iv) cu toate acestea, industria europeană a energiei eoliene a avut recent probleme funcționale. Toți cei mai mari producători de turbine eoliene au raportat pierderi semnificative din exploatare în anul 2022. Cu cei 16 GW de capacitate instalată în anul 2022 la noile proiecte eoliene suntem foarte departe de necesarul de 37 GW/an care ar reprezenta o contribuție eficientă din punctul de vedere al costurilor la realizarea obiectivelor UE pentru anul 2030;

b) în concordanță cu Ministerul Finanțelor, că industria eoliană din UE va continua să joace un rol important în tranziția verde. Finanțarea UE stimulează tranziția verde și digitală, competențele și ocuparea forței de muncă pentru a consolida competitivitatea UE la nivel național și regional. Aplicarea Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) se face prin planurile naționale de redresare și reziliență (PNRR) ale statelor membre;

c) pe aceeași linie cu Ministerul Afacerilor Externe, că Planul de acțiune și comunicarea privind dezvoltarea surselor eoliene se încadrează în demersurile Comisiei Europene de a stimula creșterea ponderii surselor de energie regenerabilă în mixul energetic în vederea asigurării unui lanț de aprovizionare cu energie eoliană sănătos și competitiv, cu o rezervă clară și sigură de proiecte, care să atragă finanțarea necesară și să concureze în condiții echitabile la nivel mondial;

3. subliniază, în congruență cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, că Planul de acțiune european pentru energia eoliană va contribui la atingerea obiectivelor stabilite la nivel european de atenuare a emisiilor de gaze cu efect de seră și la îndeplinirea obiectivului de neutralitate climatică.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 martie 2024.

Nr. 53.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București în Dosarul nr. 11.023/3/2019 al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.833D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt clare și neechivoce.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 327 din 1 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.023/3/2019, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației declarate de autorul excepției împotriva Sentinței penale nr. 842 din 20 mai 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 11.023/3/2019. Prin această din urmă sentință, Tribunalul București — Secția I penală a constatat că Sentința penală nr. 2.237 din 1 noiembrie 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 28.565/3/2016, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 580/A din 17 aprilie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală, prin care cetățeanul bulgar Otravov Valeri Borislavov a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani și 4 luni de închisoare, a fost recunoscută prin Ordonanța nr. 121 din 20 martie 2019, pronunțată de Tribunalul Ruse — Secția penală, intrată în vigoare la data de 5 aprilie 2019, astfel încât a admis contestația

la executare formulată de judecătorul delegat în cadrul Tribunalului București — Secția I penală și a reținut că pedeapsa aplicată condamnatului nu mai poate fi executată pe teritoriul României. Instanța de judecată, care a pronunțat Sentința penală nr. 2.237 din 1 noiembrie 2017, a fost sesizată la data de 12 iulie 2016 prin Rechizitoriul nr. 491/D/P/2015 din 12 iulie 2016 (Dosar de instanță nr. 28.565/3/2016) al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura Centrală, iar la ședințele de judecată în fond și în calea de atac a participat un procuror de la aceeași unitate de parchet.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia face referire la ordine interne ale Ministerului Public pentru a susține că se impune lămurirea noțiunii „executarea hotărârilor penale”, prin interpretarea noțiunii de „faza de executare a pedepsei”, care nu se confundă cu faza executării hotărârilor penale. Din această perspectivă, interpretând normele legale criticate, apreciază că în cauzele care au ca obiect modificarea pedepsei pentru acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, precum și în contestațiile la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală se impune participarea procurorului Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.), întrucât nu vizează executarea pedepsei, ci incidente cu privire la punerea în executare a hotărârilor penale definitive, în unele dintre aceste proceduri fiind evocat fondul cauzei, iar altele, deși nu pun în discuție aspecte care privesc fondul cauzei, vizează totuși asemenea aspecte, care, fiind incomplete, sunt stabilite pe calea contestației la executare. În același sens, apreciază că este discutabil dacă anularea renunțării la aplicarea pedepsei, în faza de executare, reprezintă o procedură care vizează exclusiv executarea pedepsei. Aceasta, întrucât în temeiul art. 80 și 81 din Codul penal, instanța de fond nu stabilește o pedeapsă, stabilirea pedepsei și condamnarea inculpatului având loc abia în procedura prevăzută de art. 581 din Codul de procedură penală. În consecință, consideră că această procedură, deși plasată în faza de executare a hotărârii penale, nu vizează executarea pedepsei, fiind similară cu cea de la judecata în fond și apel. De asemenea, cauzele având ca obiect înlăturarea sau modificarea pedepsei ca urmare a intervenirii unei legi penale noi (art. 585 din Codul de procedură penală), pentru ipoteza în care intervine o lege care nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea, nu reprezintă un aspect ce ține de executarea pedepsei, ci implică însuși temeiul acțiunii penale. În consecință, consideră că analiza și aprecierea cu privire la dispariția temeiului acțiunii penale ar trebui făcută tot de către procurorii care au exercitat acțiunea penală. Totodată, cât privește procedura prevăzută de art. 595 din Codul de procedură penală, reține că aceasta implică și ipoteza în care se pune problema înlăturării totale/părtiale a executării unor măsuri educative. Or, măsurile educative, nefiind pedepse, nu intră în noțiunea de fază a executării pedepsei. Mai mult, apreciază că ansamblul procedurii prevăzute de art. 595 din Codul de procedură penală presupune, în mod necesar, o evaluare cu privire la legea penală mai favorabilă sau legea de

dezincriminare. În concluzie, susține că interpretarea corectă a normei criticate este aceea că, în cauzele având ca obiect una dintre procedurile menționate, în care a participat în primă instanță procurorul D.I.I.C.O.T., se impune participarea tot a procurorului D.I.I.C.O.T., întrucât sentințele pronunțate de prima instanță în această materie sunt afectate de motivul de nulitate absolută, prevăzut de art. 281 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, în sensul că judecata a avut loc fără participarea procurorului „competent” potrivit legii.

6. Curtea de Apel București — Secția I penală precizează, în prealabil, că participarea procurorului la ședințele de judecată este reglementată de dispozițiile art. 63 lit. e) și ale art. 67 alin. (1) și (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. În concret, regula este aceea că la ședințele de judecată participă procurorul din cadrul parchetului de pe lângă instanța care judecă respectiva cauză (fie în fond, fie în apel etc.). Altfel spus, la ședințele de judecată de la judecătoria participă un procuror de la parchetul de pe lângă judecătoria, chiar și în situațiile în care urmărirea penală a fost efectuată de către parchetul de pe lângă tribunal sau chiar parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (ca urmare a preluării cauzei, de exemplu). De asemenea, la soluționarea apelurilor declarate împotriva sentințelor penale pronunțate de judecătoria participă de regulă un procuror de pe lângă curtea de apel. Precizează că regula menționată anterior nu are vreo consacrare legislativă, dar este de notorietate că aceasta este situația cel mai des întâlnită în practică. Singurele excepții se referă la dosarele instrumentate de structurile specializate de parchet — Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.), la ședințele de judecată în fond și în căile extraordinare de atac participând procurori din cadrul acestor structuri, existând, de altfel, și o consacrare legislativă a acestei excepții. Reține că, până la modificarea operată prin Legea nr. 120/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, procurorii D.I.I.C.O.T. participau inclusiv la ședințele de judecată în cauzele prin care se soluționau diverse situații apărute *post sententiam* — contestații la executare, revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere etc. Observă că procurorul consideră că este neconstituțională sintagma cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 („*cu excepția fazei de executare a pedepsei*”), care exclude participarea la ședințe a procurorilor D.I.I.C.O.T. în aceste situații. Reține că, deși se face referire la anumite ordine interne ale Ministerului Public, pentru instanța de judecată acestea nu au nicio valoare, deoarece este strict problema parchetului cum își organizează activitatea din perspectiva principiului unității de acțiune care caracterizează activitatea sa. De asemenea, cu referire la invocarea „independenței” D.I.I.C.O.T., arată că se omite faptul că și procurorul-șef al D.I.I.C.O.T. are la rândul său un procuror ierarhic superior, care nu face parte din cadrul structurii specializate, respectiv procurorul general al României (ierarhic superior și în raport cu prim-procurorul unui parchet de pe lângă judecătoria). În aceste condiții, apreciază că argumentele referitoare la încălcarea principiului controlului ierarhic, consacrat de art. 132 alin. (1) din Constituție, nu sunt valide. A considera că noțiunea de „independență” din art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 exclude un control ierarhic asupra D.I.I.C.O.T. ar însemna o interpretare vădit neconstituțională, deoarece ar contraveni art. 132 alin. (1) din Constituție. Cât privește „competența materială” a procurorului de ședință, reține că dispozițiile art. 55—63 din Codul de procedură penală nu se referă la „competența” procurorului de ședință, iar art. 281 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală nu se referă la participarea procurorului „competent”, ci doar la participarea procurorului (la ședințele de judecată). În opinia instanței, nu ar fi

neconstituțională nici eliminarea în totalitate a regulii conform căreia la ședințele de judecată, în dosarele instrumentate de structurile specializate, să participe procurorii „obișnuiți”, cu atât mai mult exceptarea unei anumite faze a procesului penal. Subliniază că argumentele autorului excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute, întrucât contestația la executare nu antamează niciodată fondul, deoarece altfel ar fi inadmisibilă. De asemenea, apreciază că nicio altă procedură din cele prevăzute în titlul V din Codul de procedură penală nu solicită o anumită specializare a procurorului (aceasta fiind oricum unica rațiune pentru care s-a adoptat soluția ca la ședințele de judecată în fond/căi de atac să participe procurori din structura specializată). Cu referire la sintagma „*cu excepția fazei de executare a pedepselor*”, reține că titlul V din Codul de procedură penală are denumirea „Executarea hotărârilor penale” și apreciază că intenția legiuitorului a fost ca la toate procedurile derulate conform acestui titlu să participe procurori de pe lângă instanța competentă. Observă că exprimarea este una deficitară și, în acest sens, sunt adresele emise de D.I.I.C.O.T. și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție [în prima susținându-se că la prezenta cauză nu poate participa un procuror D.I.I.C.O.T., în cea de-a doua apreciindu-se că, dacă ar fi vorba de o contestație la executare întemeiată pe art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, se impune ca la ședința de judecată să participe un procuror D.I.I.C.O.T.]. Observă că în cadrul Ministerului Public lucrurile nu sunt clare, iar „executarea pedepselor” reprezintă doar o parte din executarea hotărârilor penale, iar sintagma menționată este în măsură să genereze interpretări diferite prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, astfel cum au fost modificate prin articolul unic punctul 1 din Legea nr. 120/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 7 iunie 2018, având următorul conținut: „(1) *Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are următoarele atribuții: [...] d) participarea la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei, în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date de prezenta ordonanță de urgență în competența direcției; [...].*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la valorile supreme în statul de drept și alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public și ale art. 132 privind statutul procurorilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 120/2018, stabilesc competența funcțională a procurorului Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.) de a participa la ședințele de judecată în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.) au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date de actul normativ anterior menționat în competența direcției, sub forma unei reguli constând în participarea la ședința de judecată a procurorilor D.I.I.C.O.T. și a unei excepții constând în participarea la ședința de judecată a procurorilor din celelalte structuri ale parchetului.

13. Totodată, Curtea reține că în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate au fost emise adrese de către Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.), respectiv de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prima susținându-se că, în raport cu obiectul cauzei, la ședința de judecată nu poate participa un procuror D.I.I.C.O.T., în cea de-a doua apreciindu-se că, dacă ar fi vorba despre o contestație la executare întemeiată pe art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, s-ar impune ca la ședința de judecată să participe un procuror D.I.I.C.O.T.

14. De asemenea, Curtea observă că, prin Sentința penală nr. 842 din 20 mai 2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 11.023/3/2019, instanța de judecată a apreciat că temeiul contestației la executare sunt dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, cu motivarea că pedeapsa aplicată condamnatului nu mai poate fi executată pe teritoriul României și calificând-o ca fiind o cauză de stingere a executării pedepsei, deși autorul excepției susține că, în realitate, temeiul contestației la executare sunt dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza a doua din Codul de procedură penală. Din această perspectivă, a stabilirii temeiului contestației la executare, autorul excepției susține că în cauzele care au ca obiect modificarea pedepsei pentru acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, precum și în contestațiile la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală se impune participarea procurorului D.I.I.C.O.T., întrucât nu vizează executarea pedepsei, ci incidente cu privire la punerea în executare a hotărârilor penale definitive, în unele dintre aceste proceduri fiind evocat fondul cauzei, iar în altele, deși nu se pun în discuție aspecte care privesc fondul cauzei, vizează totuși asemenea aspecte, care, fiind incomplete, sunt stabilite pe calea contestației la executare. Pe de altă parte, în opinia formulată cu privire la excepția de neconstituționalitate, instanța de judecată susține că argumentele autorului excepției nu pot fi reținute, întrucât contestația la executare nu antamează niciodată fondul, deoarece altfel ar fi inadmisibilă. De asemenea, apreciază că nicio altă procedură din cele prevăzute în titlul V din Codul de procedură penală nu solicită o anumită specializare a procurorului.

15. În aceste condiții, Curtea constată că prin criticile formulate se susține lipsa de claritate și precizie a normei criticate, sub aspectul înțelesului sintagmei „fazei de executare a pedepsei”, critici care însă nu tind spre evidențierea unei reale contradicții între textul de lege supus controlului de constituționalitate și dispozițiile din Legea fundamentală invocate, ci vizează exclusiv aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea normei juridice. Astfel, în realitate, ceea ce a

determinat ridicarea excepției de neconstituționalitate este problema vizând stabilirea procurorului care reprezintă Ministerul Public la ședințele de judecată cu ocazia soluționării unei contestații la executare, în raport cu temeiul de drept al acesteia, respectiv procurorul din cadrul parchetului de pe lângă instanța care judecă respectiva cauză ori procurorul D.I.I.C.O.T. Or, asemenea aspecte țin de modalitatea de interpretare și aplicare a legii la situația individualizată a fiecărei spețe, iar clarificarea împrejurărilor cauzei și determinarea prevederilor de lege incidente revin competenței exclusive a instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, nefiind de resortul contenciosului constituțional.

16. Instanța de control constituțional a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23).

17. Revenind la analiza aspectelor invocate de autorul excepției, care privesc, astfel cum s-a arătat anterior, problema privind stabilirea procurorului care reprezintă Ministerul Public la ședințele de judecată cu ocazia soluționării unei contestații la executare, Curtea constată că aceste critici nu sunt de competența instanței de control constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”. Curtea nu poate cenzura astfel de critici, întrucât, dacă ar proceda ca atare, ar săvârși o imixtiune în atribuțiile autorității judecătorești. De aceea, din această perspectivă, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, soluționarea sa excedând competenței instanței de control constituțional (a se vedea Decizia nr. 598 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2012, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 421 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21, și Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 19 noiembrie 2018, paragraful 14, și Decizia nr. 824 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020).

18. Având în vedere cele reținute anterior, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București în Dosarul nr. 11.023/3/2019 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Codre în Dosarul nr. 109/197/2020/a1 al Judecătoria Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 632D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 506 din 5 iulie 2016 și nr. 134 din 20 martie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 109/197/2020/a1, **Judecătoria Brașov — Secția penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Grigore Codre în procedura de cameră preliminară. Din susținerile autorului excepției rezultă că, în cauză, organele de urmărire penală care au instrumentat dosarul de urmărire penală au procedat la audierea sa, atât în calitate de suspect, cât și în calitate de inculpat, în lipsa unui apărător din oficiu care să vegheze asupra respectării drepturilor și intereselor sale, având în vedere infracțiunea pentru care a fost cercetat, respectiv ucidere din culpă, prevăzută de art. 192 alin. (2) din Codul penal, pedepsită cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 90 lit. b) coroborate cu lit. c) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale prin prisma neincluzerii obligativității asistenței juridice în faza de urmărire penală, în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani. Totodată, susține că dispozițiile art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care sintagma „orice persoană” nu include și persoana făptuitorului, respectiv persoana împotriva căreia există suspiciunea rezonabilă că este principalul răspunzător/unul dintre principalii răspunzători pentru săvârșirea infracțiunii ce urmează să fie cercetată. Din această perspectivă, susține că persoana împotriva căreia există suspiciunea rezonabilă că se va atrage răspunderea sa penală nu poate avea în mod legal capacitatea de a fi martor, deoarece aceasta ar însemna practic autoincriminarea sa. Mai mult, susține că actuala reglementare nu oferă un remediu efectiv de

a fi înlăturată declarația de martor dată de persoana învinuită. Nici după dobândirea calității de suspect, această persoană nu poate solicita înlăturarea declarației sale acordate în calitate de martor, pe fondul lipsei cadrului legal necesar.

6. **Judecătoria Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține, în acest sens, că dispozițiile art. 90 lit. b) și c) din Codul de procedură penală reprezintă o opțiune a legiuitorului, care a considerat că până la finalizarea urmăririi penale suspectul, respectiv inculpatul se supun unor riscuri mai mici decât în cazul în care la finalizarea urmăririi penale se dispune o soluție de trimitere în judecată și este sesizată instanța de judecată. În funcție de materialul probator administrat, în urma cercetării judecătorești, a dezbaterilor și a deliberării, instanța poate dispune o soluție de achitare, de încetare a procesului penal, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei sau de condamnare. În privința suspectului, audiat inițial în calitate de martor, apreciază că este oferit un remediu, component al dreptului la apărare, la art. 118 din Codul de procedură penală, care prevede că declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Consideră că suspectul, respectiv inculpatul au dreptul și posibilitatea de a se prevala de această dispoziție legală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 90 lit. b) și c) din Codul de procedură penală invocă deciziile Curții Constituționale nr. 506 din 5 iulie 2016 și nr. 134 din 20 martie 2018. Cât privește dispozițiile art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală reține că norma procesuală penală prevede în mod expres că părțile și subiecții procesuali principali nu pot fi citați sau audiați în calitate de martori, iar în ipoteza în care o persoană a fost audiată inițial în calitate de martor, însă ulterior aceasta dobândește calitatea de suspect sau inculpat, sunt incidente dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală, care stipulează că declarația dată ca martor nu poate fi folosită împotriva sa.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 90 lit. b) și c): „*Asistența juridică este obligatorie: [...] b) în cazul în care organul judiciar apreciază că suspectul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea; c) în cursul procedurii în cameră preliminară și în cursul judecății în cauzele*

în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.”;

— Art. 115 alin. (1): „(1) *Orice persoană poate fi citată și audiată în calitate de martor, cu excepția părților și a subiecților procesuali principali.*”

12. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, cât și prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi și paragraful 3 lit. c) privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. c) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 234 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 4 august 2023, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut, în paragrafele 12—16 ale deciziei, că dispozițiile art. 90 lit. c) din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere dreptului la apărare consacrat de prevederile art. 24 din Constituție, având în vedere că dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie. Primul este garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea este creat de legiuitor, care stabilește și situațiile în care consideră că este necesar. Așadar, de vreme ce Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie, stabilirea cazurilor în care asistența juridică este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Nu se poate susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale numai pentru că nu prevăd că asistența juridică este obligatorie în toate cazurile, câtă vreme exercitarea dreptului la asistență juridică este garantată. Dreptul la apărare, consacrat de prevederile art. 24 din Constituție, se referă la asistența juridică facultativă, cazurile în care asistența juridică este obligatorie fiind lăsate la aprecierea exclusivă a legiuitorului. Astfel, situațiile în care legea impune asistența juridică obligatorie a suspectului sau a inculpatului se caracterizează prin faptul că apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în favoarea suspectului și a inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însuși textul de lege criticat.

14. Totodată, prin decizia precitată, Curtea a constatat că persoanele care au calitatea de suspect sau inculpat în cursul urmăririi penale și cele care au calitatea de inculpat în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecății se află în situații juridice diferite, chiar dacă sunt acuzate de săvârșirea unor infracțiuni din aceeași categorie, respectiv infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani sau detențiunea pe viață. Diferența este determinată de specificul celor două faze procesuale invocate și de drepturile și obligațiile diferite pe care părțile procesului penal le au în cadrul acestor faze. Aceste aspecte justifică reglementarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit sub aspectul asigurării asistenței juridice din oficiu, fără ca, în acest fel, textul de lege criticat să contravină prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. De altfel, în cursul urmăririi penale, persoanele în sarcina cărora este reținută săvârșirea unor infracțiuni din categoria anterior menționată au dreptul de a-și angaja un avocat, fiindu-le asigurat, conform aceleiași jurisprudențe, dreptul la apărare

(în același sens, a se vedea Decizia nr. 328 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 10 august 2016, Decizia nr. 506 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 20 octombrie 2016, Decizia nr. 134 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, și Decizia nr. 519 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 27 ianuarie 2020).

15. De asemenea, prin Decizia nr. 650 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 17 februarie 2022, paragraful 18, Curtea a constatat că dispozițiile art. 90 lit. c) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici accesului liber la justiție, consacrat de prevederile art. 21 din Constituție. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se desfășurează, iar regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competență exclusivă a legiuitorului, așa cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, și din cele ale art. 129 din Legea fundamentală, conform cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Astfel, accesul liber la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege, cu respectarea regulii consacrate de prevederile art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora nicio lege nu poate îngredi accesul la justiție, ceea ce semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 22, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 24, și Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 24).

16. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut, în Decizia nr. 647 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2022, paragrafele 15—20, că normele procesual penale criticate reglementează unul dintre cazurile de asistență juridică obligatorie a suspectului sau a inculpatului, și anume cazul în care organul judiciar apreciază că suspectul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, și, totodată, că art. 91 alin. (1) din Codul de procedură penală instituie în sarcina organului judiciar obligația de a asigura prezența unui avocat din oficiu, dacă suspectul sau inculpatul nu și-a ales un avocat, în cazurile în care asistența juridică este obligatorie. Respectarea de către organul judiciar a acestei obligații este garantată prin intermediul art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care sancționează cu nulitatea absolută încălcarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența juridică este obligatorie. Dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare, nulitatea se constată până la încheierea procedurii în camera preliminară, potrivit art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

17. Curtea a reținut, totodată, că, de vreme ce Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie, stabilirea cazurilor în care aceasta din urmă este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

18. De asemenea, Curtea a reținut și faptul că norma cuprinsă în art. 91 alin. (1) din Codul de procedură penală — care este mai favorabilă decât norma corespondentă din art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ce prevede dreptul acuzatului de a se apăra el însuși sau de a fi asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, de a fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer — asigură inculpatului un apărător din oficiu atunci când acesta nu are posibilitatea să beneficieze de serviciile unui avocat ales, iar asistența juridică este obligatorie, și anume în cazurile stabilite de art. 90 din Codul de procedură penală.

19. Totodată, față de criticile formulate în cauză, Curtea a reținut că este neîntemeiată susținerea potrivit căreia legiuitorul lasă la aprecierea discreționară a instanței de judecată existența în concret a ipotezei vizate de art. 90 lit. b) din Codul de procedură penală, câtă vreme circumstanțele de natură să îl împiedice pe inculpat să își facă singur apărarea pot să fie dovedite în fața judecătorului de cameră preliminară și să atragă nulitatea actelor de procedură efectuate în cursul urmăririi penale, dacă judecătorul apreciază că, în raport cu aceste circumstanțe, era necesară desemnarea unui avocat din oficiu. De altfel, Curtea a reținut că modul de interpretare și aplicare de către organul judiciar a dispozițiilor art. 90 lit. b) din Codul de procedură penală nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de instanța de control constituțional, fiind de competența instanțelor judecătorești.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 lit. b) și c) din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală, în raport cu criticile formulate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 8 iulie 2020, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincrimare, este neconstituțională. În decizia menționată anterior, Curtea a reținut că, în forma în vigoare la data examinării, art. 118 din Codul de procedură penală reglementa „*dreptul martorului de a nu se acuza*” ca obligație procesuală negativă a organului judiciar, care nu putea folosi declarația dată în calitate de martor împotriva persoanei care a avut sau a dobândit, ulterior declarației, calitatea de suspect sau de inculpat în aceeași cauză. Astfel, Curtea a constatat că art. 118 din Codul de procedură penală, în forma la data examinării, avea în vedere două ipoteze, și anume: (i) ipoteza în care persoana era audiată în calitate de martor după momentul începerii urmăririi penale cu privire la faptă, iar, ulterior, dobânda calitatea de suspect și (ii) ipoteza în care persoana avea deja calitatea de suspect sau inculpat și, ulterior, organul

judiciar dispunea disjungerea cauzei, iar, în dosarul nou-format, persoana dobânda calitatea de martor (paragraful 62).

22. Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză au în vedere prima ipoteză, menționată la paragraful anterior, cu privire la care instanța de control constituțional a reținut, în Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020, precitată, că, în lipsa unei reglementări a dreptului martorului la tăcere și neautoincriminare, organele de cercetare penală nu sunt obligate să dea eficiență acestui drept în ceea ce îl privește pe suspectul *de facto*, care încă nu a dobândit calitatea de suspect *de jure*. Se ajunge, în acest mod, la punerea sub îndoială a persoanei audiate ca martor, chiar și în ipoteza în care, anterior audierii, organele de urmărire penală aveau date din care rezulta participarea acesteia la comiterea faptei ce a făcut obiectul audierii în calitate de martor, iar lipsa calității oficiale de suspect ar putea să derive din lipsa manifestării de voință a organelor judiciare, care nu emit ordonanța în condițiile art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală (paragraful 64). Totodată, persoana ascultată în calitate de martor — sub prestare de jurământ și sub sancțiunea penală a săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, cu privire la fapte sau împrejurări de natură să o incrimineze — se confruntă cu (cel puțin) două alegeri dificile, respectiv (i) să furnizeze organelor judiciare informații incriminatoare sau (ii) să mintă și să riște să fie condamnată pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă (paragraful 67). În aceeași decizie, Curtea a mai reținut că dreptul la tăcere și dreptul la neautoincriminare decurg direct din prezumția de nevinovăție, ce implică faptul că organele de urmărire penală sunt cele care trebuie să probeze vinovăția persoanei ce declară în calitate de martor (suspectului *de facto*), iar nu aceasta din urmă, așa încât constrângerea la autoincriminare, deși indirectă, are drept consecință ignorarea acestui principiu constituțional (paragraful 71).

23. Ca urmare a publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 236 din 2 iunie 2020 în Monitorul Oficial al României, Partea I, art. 118 din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din

6 iulie 2023, astfel că norma procesual penală în vigoare prevede că „(1) Martorul are dreptul să nu declare fapte și împrejurări de fapt care, dacă ar fi cunoscute, l-ar incrimina. Organul judiciar este obligat să îi aducă la cunoștință acest drept înainte de fiecare audiere, în condițiile art. 120. (2) Probele obținute cu încălcarea prevederilor alin. (1) nu pot fi folosite împotriva martorului în niciun proces penal. Dispozițiile art. 102 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător. (3) Declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară. (4) Dacă martorul se prezintă la audiere însoțit de un avocat, acesta poate asista la audiere.”

24. Norma procesual penală criticată în prezenta cauză stabilește sfera persoanelor ce pot avea calitatea de martor în procesul penal, care este delimitată dintr-o dublă perspectivă prin coroborarea dispozițiilor art. 114 și 115 din Codul de procedură penală, în sensul că „Poate fi audiată în calitate de martor orice persoană care are cunoștință despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie probă în cauza penală.” [art. 114 alin. (1)], respectiv că „Orice persoană poate fi citată și audiată în calitate de martor, cu excepția părților și a subiecților procesuali principali.” [art. 115 alin. (1)].

25. Or, în lumina celor statuate în jurisprudența recentă a instanței de control constituțional, menționată în paragrafele anterioare, având în vedere, în mod special, considerentele din paragraful 85 al Deciziei nr. 236 din 2 iunie 2020, Curtea reține că o persoană citată în calitate de martor nu poate refuza să se prezinte în fața organelor judiciare ori să depună jurământul de martor, urmând ca, ulterior, organul judiciar să o informeze cu privire la dreptul său la tăcere și la neautoincriminare și ca aceasta să beneficieze de toate garanțiile reținute de instanța de control constituțional în decizia precitată și transpuse prin modificarea normelor procesual penale ale art. 118. Având în vedere cadrul legal și jurisprudențial anterior menționat, Curtea nu poate reține criticile formulate de autor și urmează să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Grigore Codre în Dosarul nr. 109/197/2020/a1 al Judecătoria Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 90 lit. b) și c) și ale art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională
a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Dej (U.P. I Rugășești,
U.P. II Chiuiеști, U.P. III Ciceu-Mihăiești, U.P. IV Unguraș,
U.P. VI Bobâlna și U.P. VII Vad), Direcția Silvică Cluj**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 149.504 din 26.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 283 din 16.11.2023 și ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 64 din 20.04.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Cluj,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Dej (U.P. I Rugășești, U.P. II Chiuiеști, U.P. III Ciceu-Mihăiești, U.P. IV Unguraș, U.P. VI Bobâlna și U.P. VII Vad), Direcția Silvică Cluj, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Ionuț Sorin Banciu,
secretar de stat

București, 8 februarie 2024.

Nr. 292.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

